

kan forelægges Rigsdagen, bliver iværksat."

Begge Ministrene tog meget velvilligt mod Andragendet og udtalte deres Interesse for et Arbejde i den ønskede Retning.

A. Munch-Petersen.

Udvalget angaaende offentlig Forsorg for Enker med Børn.

Det herom nedsatte Udvalg bestaar for Tiden af følgende Medlemmer: Damerne Berg, Carstensen, Lemche, A. Paludan-Müller og Elisa Petersen (Formand) samt Hr. Overretssagfører Munch-Petersen.

I Januar Maaned tilstillede Udvalget Regering og Rigsdag følgende paa Dansk Kvindesamfunds Formandsmøde vedtagne Resolution:

„Dansk Kvindesamfund retter her ved en fornyet indtrængende Anmodning til Regering og Rigsdag om, at der snarest maa blive gennemført en Lov, der sikrer Enker, som ikke kan erhverve det fornødne til deres uforsørgede Børns forsvarlige Underhold og Opdragelse, Hjælp hertil.

Indtil en saadan Lov kan gennemføres, anmoder man om, at Staten fremdeles vil tillade og støtte Hjælpekassernes Bestræbelser for at holde Enker med Børn uden for Fattigvæsenets Forsorg.“

D. 11. Marts indbragte endvidere en Deputation af Kvinder følgende Opraab, hvortil der bl. a. ogsaa var samlet Underskrifter i D. K.s større Kredse:

Til det høje Landsting.

Idet vi henviser til det af Dansk Kvindesamfund siden 1910 udrettede Arbejde for at søge gennemført en Lov, „der sikrer Enker, som ikke kan erhverve det fornødne til deres uforsørgede Børn, Hjælp hertil“, tillader vi undertegnede Kvinder os overfor det høje Landsting at udtale, at vi energisk støtter dette af Danmarks ældste Kvindeforening gentagne Gange ved Andragender og Resolutioner fremførte Krav.

Vi ved os i Overensstemmelse med Kvinder Landet over, naar vi paa det mest indtrængende beder det høje Landsting endnu i denne Samling at fremme det Lovforslag, som henligger i Tinget, og som — ophøjet til Lov — vil bidrage til at afhjælpe den Nød, der findes iblandt Enker og disses Børn.

Tusinder af Enker med Børn ser hen til en saadan Løvs Gennemførelse, og vi drister os til at udtale som

vor Mening, at den samme menneskekærlige Tanke, der ligger til Grund for Loven af 27. Maj 1908 om „Børn, fødte udenfor Ægteskab og disses Forældre“, nødvendigvis maa føre til Vedtagelse af det omhandlede Lovforslag.

Mange af os undertegnede beklæder Stillinger, som har givet os Lejlighed til at faa Indblik i de vanskelige Forhold, hvorunder mangfoldige Enker med uforsørgede Børn lever, og vi føler det som vor Pligt saa indtrængende og alvorligt, som vi formaar, at fremhæve overfor det høje Landsting Nødvendigheden af en snarlig Løsning af dette Spørgsmaal.“

Opraabet var underskrevet af ca. 200 Kvinder tilhørende alle Samfundsklasser.

Elisa Petersen.

Beretning fra Udvalget angaaende Børnelovgivningen (Værgeraad).

Da det ventede Lovforslag fra Justitsministeren endnu ikke er fremkommet, har Udvalget intet foretaget sig.

Elisa Petersen.

O. R. S. Munch-Petersen udtaler, at Adoption for at hindre hyppigt forekommende Misbrug bør foregaa under Kontrol, saaledes at Adoptionsvirksomheden autoriseres i Ligheo med Fæstekontorerne og foreslaar, for at støtte andres Bestræbelser i denne Retning, Mødet at vedtage følgende Resolution:

D. K., forsamlet til Fællesmøde i Rønne 7.—9. Juni, stiller det Krav, at Adoptionsvirksomheden for Fremtiden kun kan udføres, naar den er autoriseret gennem Staten.

Den vedtages enstemmigt.

Udvalget ang. Forslag til Sygekasse-loven.

Paa Fællesmødet i Kolding vedtoges det, at Fællesstyrelsen skulde nedsætte et Udvalg i Anledning af den forestaaende Revision af Loven om statsanerkendte Sygekasser, og at dette Udvalg skulde virke for at faa indført tvungen Barselhjælp indenfor disse Sygekasser.

Udvalget kom til at bestaa af Fruerne: Berg-Nielsen, Knudsen og Lemche.

Saa snart Indenrigsministeren havde fremsat sit Revisionsforslag den 9. Oktober 1912, og dette viste sig ikke at indeholde nogen Bestemmelse om tvungen Barselhjælp, ligesom der heller ikke under Sagens første Be-

handling i Folketinget hævdede sig nogen Røst til Fordel for en saadan Hjælp, indsendte Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse et af Sygekasseudvalget udarbejdet Andragende af følgende Indhold:

Til

det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om statsanerkendte Sygekasser, fremsat i Folketinget 9. Oktbr. 1912.

Dansk Kvindesamfund, som i sin mangeaarige, landsomfattende Virksomhed har haft rig Lejlighed til at overbevise sig om, hvor haardt det tiltrænges, at der ydes den ubemidlede Barselkvinde en Støtte, som tillader hende at unde sig et Sengeleje af mindst 10 Dage efter Nedkomsten, havde ventet ved Sygekasselovens Revision at se dette for Hjem og Samfund lige vigtige Spørgsmaal taget op til Drøftelse, saa meget mere som den frivillige Sygeforsikrings rivende Udvikling her i Landet i de sidste Aar aabner Mulighed for at komme de daarligst stillede Barselkvinder til Hjælp ad denne Vej, der sikkert vil være fremkommeligere og mindre bekostelig end en særskilt Barselforsikrings.

Da der imidlertid hverken i Indenrigsministerens Forslag eller under dettes første Behandling i Folketinget har hævet sig Røster for at faa Barselhjælpen gjort obligatorisk indenfor Sygekasserne, har Dansk Kvindesamfund besluttet sig til at anmode det ærede Udvalg om at stille følgende Forslag til Ændring af Regeringsforslagets § 23:

„I Barseltilfælde skal Sygekassen yde det paagældende kvindelige Medlem en Hjælp af 2 Kr. pr. Dag, saalænge Sengelejet varer indtil 10 Dage efter Nedkomsten, med mindre hun er berettiget til Barselhjælp iflg. Lov af 11. April 1901 om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder. (§ 18). Efter 10 Dages Forløb har hun ved tilstødende Sygdom Krav paa den sædvanlige Sygehjælp.“

Motivering: Da et Barselleje af 10 Dages Varighed selv under normale Forhold anses af Lægerne for absolut nødvendigt, og en Afbrydelse af et saadant Leje kan medføre Fare for Barselkvindens Liv og Helbred, mener vi, at Barsellejet bør betragtes som et Sygeleje, og det forekommer os derfor af paatrængende Nødvendighed, at der i Loven om statsanerkendte Sygekasser indføres Bestemmelser som sikrer enhver sygeforsikret Bar-